

AjaStend

November 2021

Nr 25

Jüri Gümnaasiumi 1.-5. klasside koolileht

AjaStend alustas taas

Tere hea koolipere!

On tõesti rõõm öelda me koolirahvale need ilusad sõnad – „hea koolipere“! Veel toredam on viiel päeval nädalas silmast silma kohtuda, naeratada, viibata ja öelda „Tere!“!

Selles rõõmsas tuules sai ühel ilusal septembrikuu teisipäeval kokku Ajastendi uus tiim ning alustas tasapisi oma väikeste tegemistega, mis nüüd on kokku vormumas koolileheks. Sedaviisi saamegi kogu kooliperega jagada, mida jõudsime selle ajaga teha. Vahepeale on jäänud ju nii palju sündmusi ja tegemisi: Eesti sai endale uue presidendid, oli koolivaheaeg, kooli sünnipäev, halloween, mardi- ja kadripäev, aga samuti isadepäev.

Ja loomulikult on toimunud veel väga palju asju, mida kõike ei jaksa kuidagi siin üles lugeda, seega valime rääkida vaid sellest, millega meie Ajastendi ringis käivad lapsed tegelesid.

Seega head lugemist ja tutvumist meie lugude ja tegemistega!

2021/2022 õ-a Aineringsis AjaStend osalevad:

Rasmus, Erik, Elina, Elisabeth, Mia, Hanna ja Heleri.

Ringi juhhib õpetaja Terje

Esimesel AjaStendi kohtumisel uurisime koos, et mis teeb ühest loost huvitava loo, et mida lisada või mida võib olla siiski mitte. Et asjast selgemalt aru saada uurisime, mis juhtub kui kasutada omadussõnu nt ilma eelnevalt teksti teadmata ning meil sündis siis vaat selline eide-taadi jutuke!

Elas kord rõõmus taat ja töökas memm. Nad elasid naljakas majakeses aktiivse küla lõpus, just algava sõbraliku metsa ääres. Koos nendega elasid seal veel vihane koerake Muri, lollakas kiisuke Vurru, kolm totakat kanakest Noki, Toki ja Kaagaa ja ilus kukk Kukeleegu.

Ühel mõtlikul päeval otsustasid roosa taat ja roheline memm hakata oma karvast sahvrit koristama. Nad tegid ettevõtlikku sahvri oranži ukse lahti ning jäid kollase suuga nagu valged kujud ukse alla seisma. Nad ei osanud oodatagi, et nende sahver oli siledaid, kurbi, sportlikke ja musti asju nii täis. Nõnda nad siis seal seisid, endil ikka roosad suud pärani.

Kuna kirjul Mukil, paksul Vurrul, kurbadel Nokil, Tokil ja Kaagaal ning punasel kukel Kukeleegul läksid kõhud tühjaks, läksid nad uurima, kus nende pruun taat ja hele memm õigupoolest on.

Kui nad nägid neid seal kollane sahvri ukse rohelist seismas, siis nad ehmatasid kohe väga ära ning hakkasid naljaka häälega appi hüüdma. Lilla Muri tegi auh-auh, türkiisisinine Nurri tegi mjäu-mjäu, sinised Noki, Toki ja Kaagaa tegid ikka ka-ka-kaa-kaa ning sportlik kukk Kukeleegu pani julgelt kirema, ikka kikkeri-kii ja kikkeri-kiii!

Nüüd ehmatasid beežid eite-taati ärkvele, vaatasid üksteisele osta ja panid ruttu sinise sahvri ukse kinni ning ei ole meie siledad eite-taati seda ust enam tänaseni lahti teinud.

Kuna sellel sügisel toimus Eesti poliitilisel maastikul korraga nii uue presidendi kui ka kohaliku omavalitsuse valimised, siis uurisime veidi üksteiselt, mida üldse arvavad 1.-5. klassi ajalehe aineringsis osalevad lapsed poliitikast. Lugu sai selline!

Küsimus (edaspidi K): Erik (edaspidi E), kas Sinu arvates on poliitika teema, millest tuleb rääkida ja küsimusi küsida? E: Jah, kindlasti! K: Et Sind kohe huvitab poliitika? E: Jah, mind väga huvitab poliitika, et see on väga hea kui teatakse poliitikast, sest poliitika mõjutab meie igapäeva elu ja sellepärast võiks poliitikast rohkem rääkida ja teada! Aitäh, Erik!

K: Hanna (edaspidi H), mida Sina poliitikast arvad? Kas sind huvitab poliitika? H: Ei, ei huvita! K: Kas Sinu peres tegeleb keegi poliitikaga? H: Ei! K: Aga oskad sa võib olla öelda, kes on Eesti Vabariigi president täna? H: Härra Karis! K: Peaaegu õige, ainult et hr Karis asub presidendi ülesandeid täitma järgmisel nädal, täna on veel presidendiks pr.....? H: Aaa, jaa! Proua Kersti Kaljulaid. Tänan!

K: Elina (edaspidi E), kuidas Sina suhtud poliitikasse? E: Hästi! K: Mis sinule poliitikas meeldib? E: Et see on natukene naljakas. Seal on väga palju küsimusi. K: Oskad nimetada mõne meil Eestis praegu tegutseva poliitilise partei? H: Ei tea nimetada.

K: Ja Rasmus (edaspidi R), mida sina arvad poliitikast? R: mmmmm, mind ei huvita! K: Sind ei huvita, aga kas keegi Sinu kodus nt tegeleb või huvitub poliitikast? R: Ei tea! K: Ma mõtlesin seda, et kas emme ja issi vahel räägivad kodus poliitikast? R: Ma ei tea! Ma ei ole kuulnud! Aitäh Sulle!

K: Nüüd küsimus kõigile: kas keegi oskab nimetada Eesti tuntumaid poliitilisi parteisid?

Erik teadis nimetada Reformierakonda, Eesti 200 ja siis Sotsiaaldemokraate. Tubli Erik! Veel saime teada, et Erikut huvitavadki väga ajalugu ja geograafia ning ta joonistas ajalehe jaoks kaks pilti, millest üks on Euroopa kaart ja teine räägib ühest hilisajaloo võimsast lahingust – Kurski lahing. Siin need joonistused

Skeemid joonistas Erik, 4. kl

Üheks läbivaks teemaks meie sügisese aineringsis oli intervjuerimine ehk et kuidas küsida küsimusi selliselt, et saaks huvitavaid vastuseid. Me harjutasime intervjuerimist mitmel moel ja küllap jätkame sellel lainel ka edaspidigi, nüüd aga tahame oma lugejatega jagada seda, mida harjutamise käigus üksteiselt teada saime!

Mia (M) ja Hanna (H) intervjuud tegemas:

H: Tere, mis Te nimi on?

M: Minu nimi on Mia.

H: Kui vana Te olete?

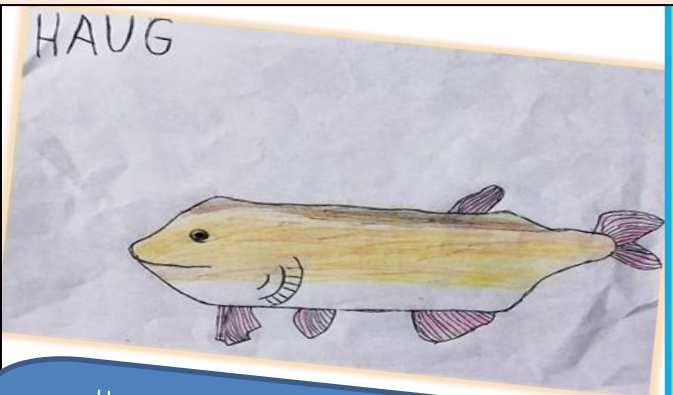
M: Ma olen üksteist aastat vana.

H: Mis koolis Te käite ja mis on Teie lemmik õppeaine?

M: Jüri Gümnaasiumis ja mu lemmik õppeaine on tehnoloogia õpetus.

H: Mis huviringides või trennides Te käite?

M: Ma käin võrkpallis.

Haug, pliiatsijoonistus, Rasmus, 1. kl

Sügis
Üksik õunaviss puu otsas kiigub
ja lahti jäänud kuurinku tuule käes
liigub.
Üksik õnnetu vares korstna otsas
tukub
ja ootab mil õunaviss puu otsast
alla kukub

Ikka intervjuude teemadel:

Õpetaja Terje (T) küsib Mia (M), Rasmus (R) ja Elina (E) vastavad.

T: Mia Sina õpid Jüri Gümnaasiumi mitmendas klassis? M: 5-ndas klassis. T: Ja kes on Sinu klassijuhataja? M: õpetaja Terje Papp. T: Rasmus, Sina õpid mitmendas klassis? R: Esimeses klassis. T: Ja Sinu klassijuhataja on? R: Mmmmm, ma ei tea (naeratab)! T: Elina, Sina õpid mitmendas klassis? E: Kolmandas „A“! T: Ja Sinu klassijuhataja on? E: Õpetaja Merke Kalinin.

T: Mia, mitu last Sinu klassis õpib? M: Kas koos minuga? T: Jah, koos Sinuga. M: 24 last. T: Ja Rasmus, mitu last on Sinu klassis õpib? R: Kas Sa mõtled kõik koos? T: Jah kõik koos, Sina kaasa arvatud. R: 21 last! T: Ja Elina, mitu last on Sinu klassis õpib? E: Sellel aastal tuli juurde üks õpilane ja nüüd on meil 25 last.

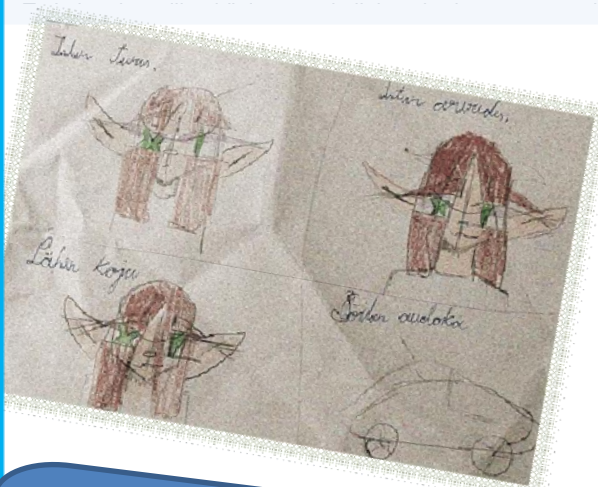
T: Mia, kas Sul pinginaaber on? M: Jaa. T: Kas saate omavahel hästi läbi? M: Jaa! Ok. T: Kuidas Sinul Rasmus on, on Sul samuti pinginaaber? R: Jaa! T: Kuidas teie omavahel läbisaate? R: Hästi. T: Kas Sa tundsid oma pinginaabrit enne kooli tulekut juba? R: Jaa, juba lasteaiast. T: Mia, kas Sina tundsid oma pinginaabrit samuti juba varem? M: Alates 1. klassist. T: Ja Elina, kuidas Sinul on, kas Sul on pinginaaber? E: Mul on kaks pinginaabrit. Meil on poiss ja tüdruk. Ühega on läbisaamisel kõik hästi, teisega on nii ja naa. T: Kas te ise valisite oma pinginaabrid või õpetaja paneb teid kellegagi kokku istuma? E: Meil pani õpetaja. M ja R: meie saime ise valida. Mia: kui me kooli tuleme ja kohti jätkub, siis saame valida ise.

T: Aga kui me pinginaabri kõrvale jätame, kas sul koolis veel sõpru on? M ja R: jaa on! E: on! T: Ja kellele Sa ise sõber oled? M: Mina olen sõbraks Heleryle, R: Mirtel-Maile, E: mina olen iseendale sõber.

T: Kas sul on ja missugune on sinu lemmik ainetund? M: Jah mul on ja mu lemmik ainetund on tehnoloogia. T: Ja sulle meeldib see sellepärast, et... M: seal on kaks tegevust. Alguses oli nii, et tegime puutööd. Meil on kaks rühma ja teised tikivad. Poole aasta pealt vahetame. Ja mina olen puutööd, mulle see väga meeldib! T: Rasmus, kuidas Sinul on? R: mulle meeldib kunstõpetus. T: Ja Sulle meeldib kunstitund sellepärast, et... R: Sellepärast, et seal saab guaššidega joonistada! T: Ja see sulle sobib? R: Jah, väga!!! T: Ja Elina, mis Sinu lemmik tund on? E: Kunstitund. T: Jaa õigus, sina oled ju samuti joonistaja. E: Mulle meeldib just hariliku pliiatsiga joonistada.

T: Aga, kas teil on ka oma lemmikõpetaja? M: Minu lemmikõpetaja on klassijuhataja Terje Papp. T: Mis sul tema juures kõige rohkem meeldib? M: ta on lihtsalt väga hea õpetaja! Sellel aastal sai õp Terje Papp ka Rae valla parima õpetaja tiitli! T: Rasmus, kuidas Sinul on? R: Mulle meeldib kõige rohkem meie tantsuõpetaja. T: Ja mis Sul tema juures kõige rohkem meeldib? R: Et ma saan ise endale paarilise valida ja ma valin alati õpetaja! T: Vau, see on küll äge, et valid alati paariliseks õpetaja! Kas sul tuleb tants ka hästi välja? R: Jaa! T: Ja Elina, kuidas Sinul, kes on Sinu lemmik õpetaja? E: Minu lemmik õpetaja on kehalise kasvatuse õpetaja. T: Ja tema juures meeldib sulle kõige rohkem mis? E: Ta on naljakas. T: Kas see tähendab, et tal on hea huumorisoon? E: Jah, just!

T: Nüüd selline küsimus, et mida arvad meie kooli ajalehest ja sellest, et saad ise koolilehele lugusid luua? M: See tundub põnev ja siis saavad teised ka sinust teada. T: Ja Rasmus, mida Sina sellest arvad? R: Jaa, mulle väga meeldib, et ma sain „Haugi“, pildi joonistada, mulle väga meeldib joonistada. Mul on klassis veel üks hea joonistaja ja me võistleme natuke omavahel, et kumb on kiirem joonistaja. E: Mulle meeldib ka joonistada ja ma loodan, et saan ajalehes oma lugusid luua just joonistades.

Elina joonitus endast

Mia (M) intervjuu klassijuhataja Terjega Papiga (T)

M: Kaua Sa oled õpetaja olnud?

T: Minul on praegu õpetajana neljakümnes aasta ja st neljakümnes õppeaasta algas nüüd ja kõik selle aja olen olnud ma õpetaja Jüri Gümnaasiumis (JG).

M: Miks Sa valisid selle ameti?

T: Kui lõpetasin keskkooli ehk siis tänases mõistes gümnaasiumi, oli minu soov tegelikult minna õppima tantsujuhtimist. See on tänapäeval koreograafia eriala. Aga sellel aastal, kui mina lõpetasin keskkooli, ei toimunud tantsujuhtimise erialal vastuvõttu. Seal võeti vastu lihtsalt üle aasta ja see oli juhuslikult lihtsalt niimoodi. Ja siis ma mõtlesin, et mis ma ikkagi teen. Mul oli mitmeid variante tookord mõttes, et nt lähen kehakultuuri õppima, et siis oleks minust saanud kehalisekasvatuse õpetaja. Siis oli veel laual mõte minna matemaikat õppima ja siis oleks minust ehk matemaatika õpetaja saanud! Kooliajal käisin ma oma klassi eest alati matemaatika olümpiaadidel. Isegi Tartu Ülikool kutsus mind matemaikat õppima. Ja ka eesti keeles käisin ma olümpiaadidel ja kirjandeid kirjutamas, aga siis ma sidusin selle lihtsalt kõik kokku algõpetuse ehk siis algklasside õpetuse erialaga, kus sa peadki nagu kõiki asju natukene oskama ja see tundus mulle nagu väga sobiv. Kui ma päris väike olin, st alles koolis käisin, siis ma tean, et ma tahtsingi tegelikult õpetajaks saada ning lõpuks see siis ikka niimoodi läkski!

M: Kas Sa oled olnud õpetaja ainult JG?

T: Jah, ma olen olnud õpetaja ainult JG, aga ma olen käinud töid tegemas veidi ka mujal, st ma olen olnud lasteaegade juures inglise keele õpetaja. Ja siis ma olen olnud Tallinnas mõnedes asutustes lihtsalt nõuõpetaja. Aga põhikohaga olen on kogu aeg JG olnud ja töötanud.

M: Mispärast Sa soovisid saada õpetajaks?

T: Noh ilmselt mulle nagu meeldib suhelda ja mulle meeldivad lapsed ning siis mulle väga meeldib teise ees seista ja esineda ning lapsed ongi need, kelle ees ma seda kõike teha saan!

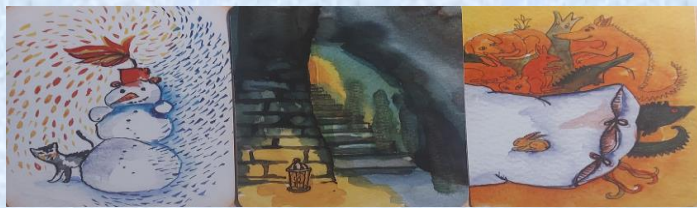
M: Mille üle Sa kõige rohkem uhkust tunned?

T: No nii, ma arvan, et kõige rohkem tunnen ma uhkust oma isiklike laste üle. Mul on kolm last, kes on muidugi täiskasvanud ja kes on juba ise lapsevanemad, aga just see, et nende elus on kõik hästi ja nad on abielus. Nad on leidnud endale väga toredad kaaslased, neil on väga toredad lapsed, neil on head töökohad ja nendel on ilusad kodud. Nii, et ma arvan, et olen just selle üle kõige uhkem või kõige rõõmsam!

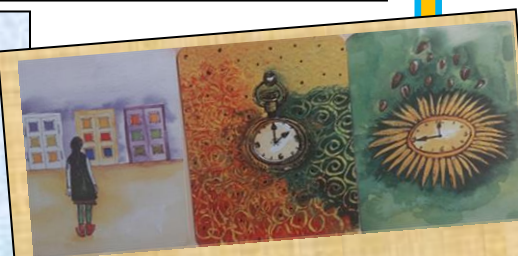
M: Ja kõige viimane küsimus, milline näeb välja Sinu ideaalne päev?

T: Minu ideaalne päev!? Mmm, kuna ma kogu aeg midagi teen, siis minu ideaalne päev ongi selline, kui mul on midagi teha. Kui mul midagi teha ei oleks, siis vist oleks midagi valesi, sest ma olen harjunud kogu aeg midagi tegema. Kas siis koon näiteks või nüüd on siis lapselapsed, nii et mul on kogu aeg mingi tegevus ja kui siis juhuslikult on mõni päev, kuigi tegelikult juhtub sellist asja väga harva, kus mul ei ole midagi teha, siis ma olen nagu peata kana, sest ei tea kohe, mida teha! Mulle kohe nii väga meeldib, kui mul on kogu aeg midagi teha. Aga ka see teadmine, et keegi vajab mind, on mulle tähtis, seega võibki öelda, et minu ideaalne päev on selline, kui ma tean, et kuskil keegi vajab mind!

M: Ok, aitäh Sulle!

Mia lugu: Elas kord lumememme ja kass. Nad pidasid parajasti õues pidu, aga siis kuulsid nad ühest august müüri sees häält ja nad hakkasid seda auku uurima. See tundus nii põnev! Nad pugusidki auku sisse ja tuli välja, et seal oli hoopis kelder. Nad kõndisid keldrisse sisse, seal oli üks tuluke, mis põles ja siis nägid nad seal hulga loomi. Loomad pikutasin patjadel ning nad ajasid omavahel magusatsi juttu. Siis küsisid lumememme ja kass, et mis teie siin all teete? Me lihtsalt oleme siin padja peal ja pikutame ning meil on siin väga mõnus olla, võite ise ka proovida, said nad vastuseks oma küsimustele. Lumememm ja kass proovisidki ning tõesti - oligi väga mõnus seal padja peal olla.

Rasmus lugu: Elas kord naine, kes läks lifti juurde, kuna üks oli lahti, siis läks ta lifti sisse. Seal märkas ta liivakella ning kui ta seda silmitsema jäi, märkas ta äkki, et ta kuidagi õue jõudnud ning seal märkas ta taevast päikest ning ta tundis, et tal oli hea olla.

Elina lugu: Elas ükskord koer ja ta omanik naine, koer hakkas haukuma ja siis omanik läks temaga õue. Koer vaatas õue jõudes otse ning seal oli üks hiiglama pikk redel. Koer läks selle juurde ja hakkas mööda redeliit üles ronima ning kui ta oli mõnda aega roninud, siis kadus ta äkki ära. Naine jäigi koera redeli juurde ootama ja kui ta ära surnud ei ole, siis ootab ta koera tänaseni.

Ühel korral aga valisime endile pimesi kaardipakist 3 pildikaarti ja koostasime neist inspireerituna jutukesi. Oma lood esitavad Mia, Elina ja Rasmus.

Kabe artikkel - Elisabeth Valdmann

Täna tuln intervjuerima Elisabeth Valdmani. Ta on 11 aastane, õpib 5c klassis ja kahekordne Eesti meister kabetes. Ta mängib sajaruudulist kabet ehk rahvusvaheline kabe ja vene kabet. Ta on käinud kabetretnidest alates esimesest klassist.

Millest sai alguse sinu kabe huvi?

Mu kabe huvi sai alguse mu emast. Ta kutsuti Rae valla mängudele, kabe võistkonda. Kuna ta polnud väga kaua kabet mänginud, siis ta harjutas võistluseks telefoni äpiga. Kõrvalt vaadates tundus huvitav mäng ja kui esimeses klassis nägin, et Jüri Gümnaasiumis on kabe ring, siis tahtsin kindlasti sinna minna.

Kes sinu treener on?

Minu treener on Arno Uutma ta on 23. kordne Eesti meister kabetes.

Mainisid, et mängid kahte tüüpi kabet. Mis neil vahet on?

Nende vahe on see, et vene kabetes on väiksem laud (64 ruutu) kui rahvusvahelises kabetes (100 ruutu). Samuti on mõned reeglid teistmoodi.

Kas mingeid kabe liike on veel olemas?

Kindlasti näiteks võiksin praegu nimetada brasiilia kabe, tai kabe ja türgi kabe.

Millistel võistlustel oled osalenud?

Olen osalenud väga paljudel võistlustel: Eesti meistrivõistlused nii enda kui vanemas vanuserühmas, Euroopa meistrivõistluste üle interneti, Mõttemängude olümpiaadil. Trenni eesmärgil mängin täiskasvanute võistlustel. Kui kõik läheb plaanipärasel, siis järgmisel aastal tahaks osaleda Euroopa noorte meistrivõistlustel, mis toimuvad Lätis ja Türgis.

Mis sulle kabe juures meeldib?

Mulle kabe juures meeldib strateegia ja ma armastan seda tunnet kui ma võidan kedagi minust tugevamat.

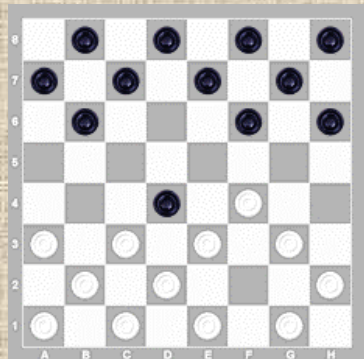
Kuidas sa kabe trenni teed?

Kord nädalas käin kabe trennis ja kodus lahendan ülesandeid internetis või paberil. Meie palvel Elisabeth otsis ühe ülesande, et see meie lehte panna.

Kas sul on muid huvisid?

Jah, on küll. Näiteks ma käin kord nädalas ujumas, mulle meeldib robootika viimasel ajal olen enda jaoks avastanud Marveli filmid. Vana lemmik on Harry Potteri ja Fantastic Beats. Samuti mulle meeldib lugeda, eriti ulme- ja krimikirjandus.

Valged teevad kombinatsiooni. Kuidas?

Hanna ja Elisabethi raamatute soovitus

1. Rainbow Rowell, „Fangirl“, see raamat on fanfictionist ning räägib perest ja esimesest armastusest. Soovitame, kui soovite lugeda inglise keelset raamatut ning soovitakse ülikoolist head pilti saada.
2. J.K. Rowling, „Harry Potter“ (kogu sari), kõik raamatud räägivad võlukumist. Soovitame seda sarja, kui tahetakse lugeda paksu ja ulmest pakatavat raamatut. Seal räägitakse nii sõprusest kui ka usaldusest ja reetmisest. Kui sa lugesid piisavalt keskendud, tundub nagu oleksid ise seal raamatu sündmuste sees.
3. Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes, „Detektiivbüroo nr 2“, (Kogu sari)- raamatud räägivad sellest, kuidas kaks last lahendavad põnevaid müsteeriumeid. Me soovime seda sarja, kuna need raamatud on lühikesed, põnevad ja nendes on palju illustratsioone

Kuidas me ennast koolis käies tunneme?

Õpetaja Terje (L) uuris aineriingis käivatelt lastel enne sügisest kooli vaheaega, et kuidas neil koolis läheb ja kas õpilased tunnevad ennast meie koolis hästi ja turvaliselt.

Laste sõnul tunnevad nad ennast koolis hästi ja suuri muresid neil ei ole. Õpetajad koolis on toredad ja abivalmid leiavad Elisabeth, Mia, Heleri ja Johanna. Eriti kiidavad nad õpetaja Terje Pappi.

Ka vahetundidega on lapsed rahul ning tõsiselt segavaid probleeme pole nad märganud. Vahetevahel on küll ka väga hullu lärmi, nii et raske on tunnitööle keskenduda, aga Heleri on tähelepanud, et üldiselt väiksemad lapsed päris kenasti kuulavad neid, suuremaid, ning enamasti saadakse üksteisega kenasti hakkama. Tihti aga ei olegi tarvis vahetunni ajal kedagi korrale kutsuda, sest posid on enamasti telefonides, tüdrukud räägivad sõbrannadega juttu või mängitakse koos nt Uno mängu.

Küll aga räägivad lapsed, et kui vahel on haiguse tõttu tulnud pikalt koolist puudutud, siis on küll väga raske kodus hakkama saada, sest Stuumiumisse märgitud kodutööd on kirjutatud sageli segaselt ja lühenditega, et kuidagi ei saa aru, mida teha tuleb.

Toiduga on lapsed samuti koolis igati rahul, vahel on lihtsal väga kahju, et nii palju toitu prügisisse visatakse.

Kõige keerulisem aeg koolis oli ikka siis, kui algas esimest korda distantsõpe, siis enamasti kõigi õpiedukus langes ja paljud olid sageli haiged oskavad aineriingis käivad lapsed tagasi vaadates oelda.

Teisel korral õnnestus distantsõpe juba palju paremini, ka lapsed ise oskasid juba leida lahendusi, kuidas kodus olles ikkagi üksteisega kontaktis olla. Näiteks kasutati palju Google Teamsi, kus siis üheskoos jätkati pärast koolitunde koduste tööde tegemist ning üksteise abistamist, aga ka lihtsalt jutu ajamist.

Pärast neid pikki koolist eemal olemisi on suhted üksteisega veidi muutunud, ollakse ehk sagedamini üksteisega tülis, siis jälle lepitakse ja ollakse taas sõbrad – kõike juhtub.

Praegu meeldib lastele väga, et koolimaja on täis kleebitud tegevustele ja liikumisele kutsuvaid kleepse – need annavad nii palju juurde, leiavad tüdrukud.

Mida siis on tarvis laste arvates teha, et koolis on hea olla? Kindlasti rääkida inimestega, üksteisega, sõpradega. Teha asju, mis meeldivad, nt lugeda raamatuid, magada korralikult, käia õues koos sõpradega mängimas, olla üksteisega sõbralikud.

Püsige terved ja rõõmsad!